

Arrest

nr. 343 575 van 26 maart 2026
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. DE SCHUTTER
Brusselsesteenweg 54
2800 MECHELEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 4 juni 2025 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie van 9 april 2025 tot weigering van de aanvraag tot hernieuwing van de machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student en tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 33bis).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 6 juni 2025 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 januari 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 februari 2026.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat O. EIYA, die loco advocaat B. DE SCHUTTER verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. VAN ROMPAEY, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. De feiten die de bestreden beslissingen voorafgaan worden in de nota met opmerkingen op nuttige wijze samengevat als volgt:

“Verzoekende partij, met Kameroense nationaliteit, betrad op 29.09.2019 het Belgische grondgebied binnen in het bezit van een paspoort met D-visum om studies aan te vatten aan de UHasselt in de richting Master of Transportation science. Verzoeker haalde na 3 jaar studie zijn diploma in de Master of Transportation Science en werd verder gemachtigd om gedurende een termijn van 12 maanden verder in België te verblijven teneinde er werk te zoeken of een onderneming op te richten in toepassing van artikel 61/1/9 Vreemdelingenwet. Verzoeker werd na een zoekjaar als student, in het daaropvolgende academiejaar, 2023-2024 opnieuw gemachtigd op basis van studies voor het volgen van een postgraduaat Migration and Refugees in Action. Verzoeker laat zich in het huidige academiejaar 2024-2025 inschrijven voor een ander Postgraduaat te volgen in Aviation Management. Op 09.01.2025 wordt verzoeker uitgenodigd een definitief

inschrijvingsbewijs te bezorgen conform het model van standaardformulier ("bijlage 1" van het ministerieel besluit van 28 maart 2022) dat bevestigt dat de student voor het nieuwe academiejaar is ingeschreven voor een opleidingsprogramma van minstens 54 credits. Verzoeker legt een toelatingsattest voor een postgraduaat van slechts 22 credits voor."

1.2. Op 9 april 2025 treft verweerder een beslissing tot weigering van de aanvraag tot hernieuwing van de machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student.

Dit betreft de eerste bestreden beslissing, die luidt als volgt:

*"Betreft: [T.E.M.]
geboren te [...] op [...]1984
nationaliteit: Kameroen
adres: [...]"*

Beslissing tot weigering van de aanvraag tot hernieuwing van de machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student Wettelijke basis :

Art. 61/1/4, §1 van de wet van 15.12.1980: De Minister of zijn gemachtigde stelt een einde aan de machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student of weigert een aanvraag tot vernieuwing van dergelijke machtiging, ingediend overeenkomstig artikel 61/1/2, in de volgende gevallen:

1° de student voldoet niet langer aan de gestelde voorwaarden, met uitzondering van artikel 60, §3, eerste lid, 7° en 8°;

Overwegende dat betrokkene op 29/09/2019 België binnen kwam in het bezit van een paspoort met D-visum om studies aan te vatten aan de UHasselt in de richting Master of Transportation science

Overwegende dat betrokkene na 3 jaar studie zijn diploma behaalde in de Master of Transportation Science en hij verder gemachtigd werd om gedurende een termijn van 12 maanden verder in België te verblijven teneinde er werk te zoeken of een onderneming op te richten in toepassing van artikel 61/1/9 van de wet van 15/12/1980 gewijzigd door de wet van 15/09/2006.

Overwegende dat betrokkene na een zoekjaar als student, in het daaropvolgende academiejaar, 2023-2024 opnieuw gemachtigd werd op basis van studies voor het volgen van een postgraduaat Migration and Refugees in Action.

Overwegende dat betrokkene zich in het huidige academiejaar, 2024-2025 laat inschrijven voor een ander Postgraduaat te volgen in Aviation Management, maar dat deze opleiding slechts uit 22 credits bestaat, het betreft dus geen voltijdse studie van minimum 54 credits.

Bijgevolg voldoet betrokkene niet langer aan de gestelde voorwaarden aangezien hij geen attest kan voorleggen dat hij ingeschreven is voor een voltijds programma van minstens 54 credits aan een instelling voor hoger onderwijs, hij komt dan ook niet meer in aanmerking voor een verdere verlenging van het tijdelijk verblijf op basis van studies. [...]"

1.3. Op 9 april 2025 beslist verweerder tevens tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 33bis).

Dit is de tweede bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"Gelet op artikel 104/1 of 104/3, § 4 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

*Overwegende dat de genaamde [T.E.M.]
geboren te [...], op [...], van Kameroen nationaliteit,
verblijvende te [...]
gemachtigd was om te verblijven in België om er te studeren ;*

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel 7, eerste lid, 13° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op basis van volgende feiten:

Artikel 7 : « Onverminderd meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag, kan de minister of zijn gemachtigde of, in de in 1°, 2°, 5°, 9°, 11° of 12° bedoelde gevallen, moet de minister of zijn gemachtigde een bevel om het grondgebied binnen een bepaalde termijn te verlaten afgeven aan de vreemdeling die noch gemachtigd noch toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk of om er zich te vestigen : (...)

13° wanneer de vreemdeling het voorwerp uitmaakt van een beslissing die tot gevolg heeft dat hem het verblijf geweigerd wordt of dat er een einde wordt gemaakt aan zijn verblijf».

Op datum van 09.04.2025 wordt in toepassing van artikel 61/1/4 van de wet van 15.12.1980 besloten om een einde te stellen aan de machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student of een aanvraag tot vernieuwing van dergelijke machtiging, ingediend overeenkomstig artikel 61/1/2 te weigeren.

Bij deze beslissing werd rekening gehouden met eventuele elementen in overeenstemming met art 74/13 van de wet van 15/12/1980. Zo blijkt de duur van het verblijf in België niet van die aard om de banden met het land van herkomst te kunnen verliezen. Betrokkene kwam op 29/09/2019 naar België met een visum om hier te studeren. De machtiging tot verblijf was steeds beperkt tot de duur van de studies en tijdelijk van aard.

Uit het administratief dossier blijkt evenmin dat de gezondheidstoestand een mogelijke belemmering kan vormen om gevolg te geven aan deze beslissing of dat er sprake is van een gezins-en familieleven in de zin van art.8 EVRM.

Er werden geen relevante elementen aangevoerd die het nemen van de beslissing zou kunnen verhinderen of beïnvloeden naar aanleiding van de brief verstuurd door de Dienst Vreemdelingenzaken op 09/01/2025 waarbij aan betrokkene werd medegedeeld dat een inschrijvingsattest voor het volgen van een Postgraduaat Aviation Management voor slechts 22 credits niet aanvaard kon worden en waarbij aan betrokkene overeenkomstig artikel 62 van de wet van 15.12.1980 de kans werd geboden te worden gehoord met oog op het nemen van deze beslissing.

Bijgevolg is het redelijk te stellen dat betrokkene zonder problemen moet in staat zijn gevolg te geven aan onderhavig bevel om het grondgebied te verlaten.

In uitvoering van artikel 104/1 of 104/3, § 4 (1) van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen,

wordt aan de betrokkene het bevel gegeven om het grondgebied van België te verlaten evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen (2), tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven, binnen 30 (dertig) dagen na de kennisgeving. .

Indien betrokkene geen gevolg geeft aan dit bevel om het grondgebied te verlaten binnen de voorziene termijn, of indien dit bevel niet verlengd wordt op instructie van de Dienst Vreemdelingenzaken of indien hij/zij zijn/haar verplichting tot medewerking niet nakomt, kunnen de bevoegde politiediensten zich naar het adres van betrokkene begeven. Zij zullen dan kunnen controleren en vaststellen of betrokkene daadwerkelijk vertrokken is van zodra de termijn van het bevel om het grondgebied te verlaten of de verlenging ervan verstreken is. Indien betrokkene nog steeds op het adres verblijft, kan dit leiden tot overbrenging naar het politiecommissariaat en vasthouding met het oog op verwijdering.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel werpt verzoeker op: “Schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht, in samenhang met het artikel 99 van het Vreemdelingenbesluit”.

Hij betoogt als volgt:

“De aanvraag tot hernieuwing van de verblijfsmachtiging als student werd verzoeker geweigerd op 09.04.2025 aangezien de opleiding maar uit 22 credits (studiepunten) bestaat en dus geen voltijdse studie betreft.

Verzoeker had echter een motivatiebrief opgemaakt ter staving van de meerwaarde van zijn studie, ondanks het feit dat het om een studie van minder dan 54 studiepunten gaat. (stuk 3)

Bovendien wordt in het standaardformulier door de hogeschool vermeld dat het jaarprogramma van mijn cliënt uit minder dan 54 credits volgt omdat de opleiding slechts 22 credits omvat. (stuk 4) Het is dus een volledige studie die verzoeker volgt, maar de studie zelf bevat minder dan 54 studiepunten.

Artikel 99 van het Vreemdelingenbesluit (voluit: Koninklijk besluit betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen) van 08.10.1981 luidt: (...)

Volgens het artikel 99, derde lid, 3° kan het attest dus motiveren waarom de aanvrager niet aan het vereiste aantal studiepunten voldoet.

Uit het voorgelegde standaardformulier blijkt dat er, weliswaar beknopt, gemotiveerd wordt waarom dit het geval is.

Bovendien heeft verzoeker aanvullend in een eigen brief uitgelegd wat zijn motivatie is om deze studie te volgen (stuk 3).

In de bestreden beslissing wordt niet uiteengezet waarom deze elementen niet zouden volstaan voor verweerder om het verblijf alsnog toe te staan. Hoewel het vreemdelingenbesluit dus uitdrukkelijk voorziet in de mogelijkheid om in het standaardformulier te motiveren waarom niet aan het vereiste aantal studiepunten is voldaan, en hoewel het standaardformulier uitdrukkelijk zo'n motivering bevat, heeft verweerder met deze motivering geen rekening gehouden. Indien verweerder meent dat deze motivering niet volstaat, had hij zelf in de eerste bestreden beslissing uitdrukkelijk moeten motiveren waarom dit volgens hem het geval is.

Door dit niet te doen is de motivering gebrekkig, hetgeen een schending inhoudt van de materiële motiveringsplicht.

Verweerder heeft in de eerste bestreden beslissing ook geen rekening gehouden met alle relevante elementen in het administratief dossier, zodat hij het zorgvuldigheidsbeginsel heeft geschonden.

De eerste bestreden beslissing dient dus te worden vernietigd.

Aangezien de tweede bestreden beslissing, de bijlage 33bis, volledig verwijst naar de eerste bestreden beslissing, betreft het een gevolgbeslissing. Als de eerste bestreden beslissing vernietigd wordt, moet de tweede bestreden beslissing dus eveneens verdwijnen uit het rechtsverkeer."

2.2. Verzoeker verwijst naar het standaardformulier opgemaakt door de betrokken hogeschool en naar zijn motivatiebrief en citeert uit artikel 99 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het Vreemdelingenbesluit). De motivering van de eerste bestreden beslissing heeft volgens hem geen rekening gehouden met deze stukken en niet uiteengezet waarom ze niet volstaan om zijn verblijf alsnog toe te staan. Daarom moet ze volgens verzoeker vernietigd worden. Vermits de tweede bestreden beslissing naar het oordeel van verzoeker een vervolgbeslissing is van de eerste kaduce bestreden beslissing, moet ze eveneens worden vernietigd.

2.3. De eerste bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 61/1/4, §1, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) dat luidt als volgt:

"§ 1. De minister of zijn gemachtigde stelt een einde aan de machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student of weigert een aanvraag tot vernieuwing van dergelijke machtiging, ingediend overeenkomstig artikel 61/1/2, in de volgende gevallen:

1° de student voldoet niet langer aan de gestelde voorwaarden, met uitzondering van artikel 60, § 3, eerste lid, 7° en 8° ; [...]"

Het voor de betwisting relevante artikel 60, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, luidt als volgt:

"De onderdaan van een derde land voegt de hiernavolgende documenten bij zijn aanvraag:

[...]

3° een attest afgegeven door een instelling van hoger onderwijs dat het volgende bewijst:

a) hetzij dat hij ingeschreven is aan de instelling voor hoger onderwijs om voltijds hogere studies of een voorbereidend jaar te volgen;

[...]

De Koning bepaalt de voorwaarden waaraan dit attest dient te voldoen."

In artikel 99 van het Vreemdelingenbesluit kan het volgende worden gelezen:

“Het attest, bedoeld in artikel 60, § 3, eerste lid, 3°, van de wet, moet conform het model van het standaardformulier opgesteld zijn en behoorlijk ingevuld zijn door de instelling voor hoger onderwijs. Dit model wordt vastgesteld door de minister.

Overeenkomstig artikel 60, §3, eerste lid, 3°, van de wet bevestigt dit attest dat de onderdaan van een derde land hetzij ingeschreven is om voltijds hogere studies of een voorbereidend jaar te volgen, hetzij toegelaten is tot de studies, hetzij ingeschreven is voor een toelatingsproef.

Al naargelang het geval vermeldt dit attest tevens:

1° de totale duur van de beoogde opleiding en of deze opleiding deel uitmaakt van een uniaal of multilateraal programma met mobiliteitsmaatregelen of een overeenkomst tussen twee of meer instellingen voor hoger onderwijs dat of die de betrokkene in staat stelt om een deel van zijn studies in een andere lidstaat te volgen;

2° het totaal aantal studiepunten van de volledige opleiding waarvoor de student werd toegelaten of waarvoor hij zich heeft ingeschreven en, indien reeds gekend, het aantal studiepunten dat hij het betreffende academiejaar zal opnemen;

3° de bevestiging dat de onderdaan van een derde land een voltijdse studie zal volgen tijdens het betreffende academiejaar of de reden waarom hij niet aan het vereiste aantal studiepunten kan voldoen.

De inschrijvingen als vrije student of op basis van een examencontract of creditcontract worden niet in aanmerking genomen.”

2.4. De bovenvermelde bepalingen houden dus in dat een aanvraag tot vernieuwing van de machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van student onder meer geweigerd wordt als er geen attest wordt voorgelegd van een instelling voor hoger onderwijs waaruit blijkt dat de aanvrager is ingeschreven om voltijds hogere studies te volgen.

2.5. In casu heeft verzoeker zich voor het academiejaar 2024-2025 ingeschreven bij de hogeschool Vives om een postgraduaat in Aviation Management te volgen. Verzoeker betwist de vaststelling in de bestreden beslissing niet dat een voltijdse studie minimum 54 credits bevat. Evenmin betwist verzoeker de vaststelling in de bestreden beslissing dat zijn opleiding slechts uit 22 credits bestaat. Dit staat alvast ook zo te lezen in het standaardformulier dat de hogeschool Vives heeft overgemaakt zoals bedoeld in artikel 99 van het Vreemdelingenbesluit. In dit formulier, dat verzoeker voegt als stuk 4 bij het verzoekschrift, wordt expliciet vermeld dat het studieprogramma waarvoor verzoeker zich heeft ingeschreven, in totaal “22 ECTS credits” omvat “voor de gehele opleiding”, dit “onder voorbehoud van de toevoeging van aanvullende cursussen die aan de student kunnen worden opgelegd [...]”. Er werd aangekruist dat verzoeker geen mobiliteit zal uitoefenen in andere instellingen voor hoger onderwijs met het oog op onder andere “het behalen van een zeker aantal credits”. Voorts kan onder de rubriek “Indien het jaarprogramma van de student minder dan 54 credits bedraagt gelieve hieronder de reden op te geven (bijvoorbeeld afstudeerjaar, pedagogische redenen, doctoraatsstudent specialisatiejaar International scholar, ziekte etc.):” worden gelezen: “postgraduaat Aviation management bestaat uit 22 ECTS”.

2.6. Hieruit blijkt dus dat er in het standaardformulier geen andere reden wordt opgegeven voor het volgen van een jaarprogramma van minder dan 54 credits dan dat de opleiding (nu eenmaal slechts) 22 credits bedraagt. Ook wordt geen melding gemaakt van aanvullende cursussen die aan verzoeker zouden worden opgelegd of van mobiliteit bij andere instellingen (waardoor het aantal credits of studiepunten zou stijgen).

2.7. Gezien het voormelde ziet de Raad niet in waarom verzoeker verwacht dat verweerder in de motieven van de eerste bestreden beslissing zou rekening houden met het standaardformulier waarin volgens verzoeker “weliswaar beknopt, gemotiveerd wordt”, “waarom de aanvrager niet aan het vereiste aantal studiepunten voldoet”. Het is duidelijk dat in dit standaardformulier niet wordt vermeld dat het aantal studiepunten 54 credits bedraagt, maar dat verzoeker wegens “afstudeerjaar, pedagogische redenen, doctoraatsstudent specialisatiejaar International scholar, ziekte etc.” slechts 22 studiepunten opneemt. Verzoeker zoekt dus manifest spijkers op laag water.

2.8. Verzoeker verwijst ook tevergeefs naar zijn motivatiebrief die hij voegt als stuk 3 bij het verzoekschrift. In deze brief die de aanvraag tot hernieuwing van de machtiging tot verblijf als student ondersteunt, legt verzoeker zijn studiecurriculum uit en legt hij, zoals ook kan worden gelezen in het verzoekschrift, uit wat zijn motivatie is om de betrokken studie te volgen. Hierin kan echter ook niet worden gelezen dat zijn

postgraduaat in Aviation Management 54 studiepunten bedraagt en dat hij redenen uiteenzet waarom hij slechts 22 studiepunten opneemt in het academiejaar 2024-2025.

2.9. De Raad besluit daarom dat verzoeker niet aantoont dat de eerste bestreden beslissing werd genomen op grond van onjuiste gegevens of op kennelijk onredelijke of onzorgvuldige wijze, dit in licht van de artikelen 60, §3, eerste lid, 3°, en 61/1/4, §1, 1° van de Vreemdelingenwet alsook artikel 99 van het Vreemdelingenbesluit.

2.10. Het enig middel is bijgevolg ongegrond, wat leidt tot de verwerping van het beroep gericht tegen de twee bestreden beslissingen.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig maart tweeduizend zesentwintig door:

M. EKKA, kamervoorzitter

T. LEYSEN, griffier

De griffier, De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA

